

Vintery över Åskaken

Foto: Sören Stenberg.

Fåglar i Leksand

En tidskrift från Leksands fågelklubb
1997 Nr 2

Redaktionens sida

Ansvarig utgivare

Anders Hans
Hjulbäck 419
793 97 Siljansnäs
0247- 233 34

Bildval

Sören Stenberg
Anders Hans
Bogdan Persson

Redaktion/ Layout

Anders Hans
Hjulbäck 419
793 97 Siljansnäs
0247- 233 34

Adressändringar

Henry Pollack
Klockarvägen 4
790 30 Insjön
0247- 409 64

Utgivning och medlemskap

Tidskriften utges av Leksands fågelklubb och utkommer med 4 nummer per år. Medlemmar erhåller tidningen utan extra kostnad. Medlemskap i Leksands fågelklubb kostar 100 kr/år. Familjemedlemmar och ungdomar (20 år eller yngre) betalar 30 kr/år. Avgiften sätts in på Pg. 438 26 34- 6 eller Bg. 456- 4373 c/o Leksands fågelklubb.

ISSN: 1402-5523

Omslag: Kungsfiskare (*Alcedo atthis*)

Foto: Lennart Mathiasson/N

Innehåll

- 5 Projekt Pilgrimsfalk satsar på Dalarna.
- 8 Hundhagen & Millnäset.
- 11 Fågelklubbens programaktiviteter under det gångna året.
- 14 Förstafynd: Ringand- *Aythya collaris*.
- 18 Dragsångarna, ett lyckat restaureringsprojekt.
- 21 Fågelexkursion runt Insjön.
- 22 Ringmärkningen vid Limsjön 1997.
- 25 Ringmärkning i Ängansdalen.
- 27 Vårprogrammet 1998.
- 30 Följ med till Skagen!

Ledare

Anders Hans

Det blåser. De inför den annalkande vintern ihopräfsade lövhögarna yr omkring på gräsmattan. Trastflockarna drar runt bland rönnbärsträden likt sjörövare på plundringståg. Håglöst ser jag gässen sträcka söderut i samma plogformationer som när de kom hit i våras. Svalorna är redan borta på väg ned till varmare trakter.

Det blåser. Snön piskar i ansiktet när jag i tuben ser en övergiven knipa febrilt dyka efter något att äta. Två knölsvanar kommer majestätiskt glidande som ett kungapar i exil. En ensam kråka kraxar hest någonstans bakom mig. Jag drömmer mig tillbaka till sommarens gassande dagar.

Det blåser. Storspovens drillande tar vind och blåser iväg över de snöfläckiga åkarna. Orrtupparnas bubblande spelläte ekar svagt från trädkronorna i skogsbrynet. En tidig rödhake smattrar försiktigt och en aning modstulet i busken jag står intill. "Så var det dags igen då..."

Det är alldeles vindstill. Sommaren är här. Solen silar in genom trädronorna och lyser svagt på en murkande omkullfallen gran. En gärdsmyg hoppar omkring vid rotvältan med ett ihärdigt varnande. Rödhaken har nu glömt vårens kyla och sjunger med sprudlande röst. Den hamrande tretåiga hackspetten hackar med outtömlig frenesi på en gammal gran en bit bort.

"För att kunna rätt förstå och njuta af naturen fordras en viss inblick deri, en inblick som emellertid få kunna förvärfva sig utan ledning. Den liknöjdhet för vårt djurlif som man - sorgligt att säga - så ofta finner, kan svårligen bero på annat än bristen på sådan ledning"

*Utdrag ur förordet i boken
"Ur djurens lif" från 1899,
av Gustaf Kolthoff.*

För 99 år sedan skrev Gustaf Kolthoff boken "Ur djurens lif". Det är NU, nästan ett sekel senare än viktigare att vi följer hans råd och uppmaningar. Vem finns kvar att förstå vidden av den komplexa värld Vi lever mitt i? Förmånen att ha en inte helt utarmad natur runt hörnet håller på att försvinna. Vem kommer att sakna den?

Pilgrimsfalk (*Falco peregrinus*)

Foto: Bogdan Persson

Projekt Pilgrimsfalk satsar på Dalarna

Bogdan Persson

För fjärde året i följd släpptes pilgrims-falksungar ut i Dalarna. Projekt Pilgrimsfalk jobbar vidare och Dalarna är numera den del av Sverige som det satsas hårdast på. Vårt län ligger i ett stort falktomt område av centrala skandinavien och eventuellt framtida häckningar skulle vara en viktig länk i arbetet med att knyta ihop falkparen på västkusten, i Norrland och Norge.

Antalet utsättningsplatser utökades i år från två till fyra, och på dessa fick hela 14 pilgrimsfalkar ta till vingarna.

Leksand fick sedvanligt sina två kullar (4+ 3 falkar), medan de nya lokalerna; Gagnef och Borlänge fick var sin kull med fyra respektive 3 ungar.

Utsättningen i Borlänge sköttes av Tunabygdens fågelklubb medan Leksands fågelklubb ansvarade för de tre övriga. En av Leksands utsättningar blev återigen placerad på Leksandsbröds silo.

Hur gick det då?

Samtliga falkar kom på vingarna och det såg länge ut som det, trots det rekordstora antalet falkar som släppts ut, skulle bli en 100 procentig framgång.

Olyckorna kom dock även i år. En av Gagnefsfalk-arna påträffades utmärglad (fem dagar efter att ha lämnat falkbranten) flytande i vattnet invid Siljans strand i Tällberg! Den var så pass mager att den knappast hade fått i sig något på dessa fem dagar. Dessutom hade den ett öppet infekterat sår i stjärtfästet.

Eventuellt kan den ha ådragit sig skadorna hemma i Gagnef, där en av falkarna under de aktuella dagarna hade blivit utsatt för attacker av ett upprört lärkfalkspar!

Hur som helst, falken hämtades av en skicklig simmare, fick veterinärhjälp och mat, men klarade sig tyvärr inte. Nästa dag var den död. Vid obduktionen visade det sig att falken hade fluglarver i sitt sår.

Detta hade inneburit att även om den i övrigt hade varit i fullgod kondition så hade den slutligen fallit offer för fluglarverna i såret. Att ha ett öppet sår är mycket farligt för fåglarna under de varma sommarmånaderna.

Den andra olyckan inträffade vid Leksandsbröd tre veckor efter utsläppet. En av honorna påträffades död av Anders Nygren då han var ute och plöjde på åkern nedanför silon. Falken låg nedanför en kraftledningsstolpe.

Omständigheterna kring olyckan är något oklara, men mycket tyder på att den flugit in i ledningen. Det som förbryllar oss är att den skadan falkhonan hade (lät-

tare vingbrott) inte var av sådan art att hon skulle dö av den. Obduktionen är i skrivande stund ännu inte gjord så vi får hoppas att den kan ge mer klarhet i fallet.

Olyckorna

Under loppet av fyra år har nu 34 falkungar hamnat i Dalarna genom Projekt Pilgrimsfalk. Av dessa har (vad vi vet) nio omkommit.

Olycksfallen såg ut enligt följande:

1994: Samtliga tre falkar som sattes ut på lokal SK föll offer för duvhök. Den första blev slagen innan burens öppnats, genom maskorna. De övriga två blev tagna under det första dygnet efter utsläppet.

1995: En av hannarna vid Leksandsbröd blev påkört av tåget ca två veckor

efter utsläppet. Den andra hannen från samma lokal påträffades död i Kristinehamn, endast några dagar efter att den lämnat Leksand för att flytta söderut. Den hade flugit på en ledning.

1996: En av hannarna vid Leksandsbröd försvinner endast någon dag efter utsläppet. Vad som hänt blev aldrig klarlagt. Eftersökningar utefter järnvägen och riksvägen som ju ligger i anslutning till silon gav inget resultat.

1997: Förutom de två ovannämnda fallen påträffas under hösten en av 1996 års falkar död på Själland i Danmark. Den var kraftigt förmultnad och kan således ha legat där ända sedan den flyttade söderut under hösten 1996. Detta är det mest avlägsna fynd vi fått hittills och den enda falken från lokal KL som vi vet har omkommit.

Anders Ståhl, Bogdan Persson, Anders Hans och Lasse Nilsson.
Ansvariga för Leksandsfalkarna.

Foto: Anders Hans

25 av de utsläppta falkarna kan dock vara vid liv. Flera av dessa ska ha nått köns mogen ålder och en häckning i Dalarna kommande vår är inte alls en orealistisk tanke.

Håll ögonen öppna och spana efter pilgrimsfalk. Vi som jobbar med projektet vill gärna ha in alla rapporter för att lättare kunna upptäcka en eventuell häckning. Har Du tur att se en pilgrimsfalk vill vi även att Du kollar extra noga om fågeln är ringmärkt och i så fall, vilka färger (eller rent utav vilka koder) ringarna har. Det går faktiskt att under goda förhållanden se detta med hjälp av tubkikare.

Spännande obsar

Den gångna våren har pilgrimsfalksobservationerna i Dalarna varit fler än vanligt och åtminstone ett par av dem har varit riktigt spännande: Det var Peter Fältman som bevittnade en lyckad jakt vid Limsjön i juni. Detta var alldeles för sent på året för att det skulle röra sig om

en sträckande norrlandsfalk. Det rör sig sannolikt om någon av projektets falkar som släppts under tidigare år.

En annan intressant obs kommer från Gagnefs kommun där Inga-Lill Paulsen-Andersson såg en pilgrimsfalk vid ett falkberg under ett par tillfällen. Detta var dock, tidigare på säsongen under flyttningstid och en norrlandsfalk kan inte uteslutas. Hur som helst, en spännande säsong stundar. Håll kikaren högt!

Pilgrimsfalksobservationerna kan rapporteras in till:

Lasse Nilsson 0247- 333 92

Bogdan Persson 0247- 154 76

Anders Hans 0247- 233 34

Bror Wallbom 0243- 304 05

Björn Johansson 0243- 211 023

Eventuella häckningar eller falkar vid lämplig häckningsmiljö kommer självfallet att behandlas med största möjliga sekretess.

Vädjan

En tidskrift bygger på artiklar. Inga artiklar, ingen tidskrift.

Som Ni kanske förstår är detta den avgörande frågan vad gäller de senaste numrens förseningar. Det är snarare regel än undantag att inga artiklar inkommit då manusstoppdatumet passerats.

Skriv ett kåseri om den där underbara septemberdagen i skogen, den gången ni var och tittade på pilgrimsfalkarna på Leksandsbröd. Eller då ni såg den där konstiga anden i Limsjön. Vi är mycket tacksamma för alla artiklar vi kan få. Stor som liten.

Manusstopp för Nr 1-98 är den 15 mars.

Tack på förhand!

Hundhagen och Millnäset

Staffan Müller

Nu rustas det fina naturreservatet Hundhagen så att det blir ett lättillgängligt strövområde för insjöborna och andra naturintresserade.

Hundhagens naturreservat omfattar de båda uddarna Millnäset och Hundhagen. Lövskogen är kompakt, som en djungel, runt de gamla tegelgroparna på Hundhagen. Millnäset är ett stycke jordbruksmark samt en stor björkskog. Mellan de båda uddarna rinner Helgboån, ett mycket fint vattendrag som har sina källor i Helgsjön några kilometer uppströms Insjön.

Fågelsången vid Hundhagen är fullt i klass med Dragsängarnas.

De flesta av våra sångare finns här, bl.a härmsångare och ärtsångare. Gräshoppsångaren kan höras i bland. Annars är det kanske främst de olika hackspettsarterna som får ögonbrynen att höjas lite extra vid ett besök i den lummiga terrängen.

Spillkråkan bebor området, liksom större och mindre hackspett. Vissa år häckar gröngölingen här och helt nyligen observerades en gråspett i området.

Näktergal och småfläckig sumphöna hör till de tillfälliga besökarna i området.

I de gamla tegeldammarna finns ett rikt djurliv. Förutom bäver och rådjur finns också en mängd groddjur. Det gillar bl.a hägern som ofta kan stötas upp från någon av starkt igenväxta spegeldammarna.

Besökstider

På våren är det vattensjuka området välfrekventerat av bl.a blå kärrhök och jorduggla. Vid den gamla bilskroten ligger det ibland salskrake och andra flyt-

tande änder.

Tornfalk, sparvhök och duvhök jagar regelbundet i området.

Bästa tiden för ett besök är sannolikt från 15 maj till midsommar. Då är fågelsången stundom öronbedövande. Detta beror så klart främst på att rödvingetrast, koltrast och björktrast är osedvanligt vanliga då.

Men, även ett vinterbesök är mödan värd. Då är det förvånansvärt tyst på Hundhagen. Snön dämpar ljuden från trafik och sågverk och man kan vara ganska säker på att få kontakt med de mesar som bebor området. Främst är det entita, talgoxe och blåmes, men också stjärtmesen är relativt vanlig i de buskrika markerna.

Vandringsled och broar

Nu har kommunen lagt ner stor möda och en hel del pengar på att göra området lättillgängligt för den breda allmänheten som måste få se vilket fantastiskt område som kommunen skänkt till naturvården.

Det finns nu mera en förbindelse mel-

lan tätorten Insjön och naturreservatet. En mycket läcker vandringsled som passerar Sättra by på slutningen ner mot vattendraget, tar vandraren till Millnäset och Hundhagen via ett par broar som byggts tvärs över vikarna mellan Brenäs, Millnäset och Hundhagen.

Fågelliv

Bergkvistsågen har sponsrat med allt material och kommunen har ställt upp med ALU-folk. Annars är det Brenäs byalag som ligger bakom arbetet för att förbättra området.

Viken mellan Brenäs och Millnäset är fräst med samma maskiner som gått i Limsjön och på Dragsängarna och målet är att öppna strandängarna mot våtmarken så att rödbena, storspov, gulärta, ängspiplärka och kanske grågås kan finna sig till rätta i maderna.

Sannolikt kommer några bybor att skaffa några köttdjur som kommer att hålla de spännande strandängarna öppna och vid liv.

Strandskogen, eller rättare sagt busk-

ridån mellan näsen kommer att huggas ner så att fågellivet tors landa på våtängarna och häcka där. De skvättor och sångare som mister sina boplatser där hittar alternativ nästan över allt i området.

Fördelen med att anlägga en vandringsled är också att man kanaliserar besökarna till stigar och rastplatser så att fågellivet får vara i fred på övriga ytor i reservatet.

Boka in den 6 juni

På svenska flaggens dag skall ALU-arbetet vara klart och då planeras en friluftsdag för alla naturintresserade. Då blir det kaffe och korvgrillning, tipspromenad och fågelskådning.

Allmänheten behöver hjälp av alla kunniga fågelskådare för att få ut lite extra av promenaden!

Fågelklubben skall ställa upp och visa sin uppskattning för att nästan 100 hektar av en av kommunens främst fågellokaler nu är skyddade för all framtid.

Hundhagen

Foto: Bogdan Persson

Skådning vid Limsjön.

Foto: Bogdan Persson.

Skådning vid Angarn.

Foto: Bogdan Persson.

Fågelkubbens programaktiviteter under det gångna året

Bogdan Persson

Den nya klubblokalen vid Norsbro och en engagerad programkommitté har bäddat för ett mycket innehållsrikt år vad gäller föreningslivet. Det kändes som om det var ett år då klubbkänslan var starkare än någonsin. Förutom ordinarie programaktiviteter varje månad hade klubben regelbundna månadsträffar.

Det var endast i juli som vi hade "vilomånad", men de flesta eldsjälar som då inte var bortresta, hade fullt upp med Projekt Pilgrimsfalk som var inne i sitt mest intensiva skede under juli.

Årets långresa blev en sann höjdare, även om Eilat bjöd på den regnigaste våren på flera decennier (här snackar vi några droppar om dan), och rovfågelsträcket var långt under det normala för årstiden, blev nog alla mer än nöjda. De flesta har ju aldrig fått känna på Eilat under toppdagar. En dålig dag i södra Israel är ju som en toppendag vid Falsterbo för att inte tala om artutbudet. Staffan Müller gjorde ett fantastiskt jobb som researrangör- igen!

Vinterkomet

Året började dock med en mycket lyckad vinterfågelkurs med Conny Land. Den bestod av tre sammanträffar (teori, exkursion till Storön under vintern och samma lokal under våren).

Vid årsmötet den 12 februari avtackades Staffan Müller efter en mycket lång och trogen tjänst i klubbens styrelse. Ghia

Bohlin från Falun valdes in som ny ledamot.

Ugglevakan med övernattnig i Grysenstugan gav praktiskt taget inga ugglor alls, men kometen Hale-Bopp gjorde kvällen till en stämningsfull upplevelse. Fåglar, fick de sju deltagarna njuta av under morgonens hackspettsvandring.

Våren

Den 12 april drog 17 entusiaster ut för att möta de första vårfåglaerna runt Insjön som spanades av från Insjöbadet, Rönnäsbadet samt Rönnäs båthusplats. Efter en kylig morgon med bl a vårens första sädesärta, två stjärtandspår, ormråk, sparvhök, storspov, tranor, ett tiotal snösparvar och hundratals gräsänder värmde vi oss runt en brasa vid Rönnässtranden. En fantastisk morgon.

Fågelskådningens dag den 11 maj drog 25 deltagare. Dessa fick gå en mycket svår tipspromenad (sant eller ej) samtidigt som de skådade fågel. Fåglaerna ställde verkligen upp en sån här dag, eller vad sägs om havsörn, brun- och blå kärnhök, gråhakedopping, rörhöna och

dvärgmås. Tipspromenaden då? Den vanns av Inga-Lill Paulsen-Andersson.

Fågelklubbens kvinnliga entusiaster fick en herrfri exkursion till Storön i Siljansnäs, den 31 maj. Inga-Lill och Ghia ställde upp som ledare. De sju deltagarna fick en mycket angenäm morgon tillsammans.

En jagande jorduggla, spillkråke- och tornfalkshäckning, sjungande rosenfink och törnsångare var bland de mest uppskattade upplevelserna. Tjejerna passade även på att besöka Limsjön där dvärgmåsarna var mitt uppe i häckningsbestyr, vilken tyvärr misslyckades senare.

Sommartider

Den 17 juni var det så dags för Staffan Müller att ta hand om nattsångare-exkursionen vid Limsjön. En fuktig afton drog ett dussintal kvällspigga själar. Under vandringen runt sjön fick de uppleva småfläckig sumphöna, rörhöna, årt, trana, storspov, gräshoppsångare, sävsångare, rörsångare m.m. Klockan hann bli halv två på natten innan aftonen avslutades.

Bosse Alexandersson tog ännu en gång hand om den årliga Kollsjövandringen kvällen den 22 juni. En trevlig men myggig afton bjöd på de sedvanliga lärkfalk, gulärta, storlom och trana i den "äkta" miljön, men fiskgjusen som varit en pålitlig attraktion de senaste åren dök aldrig upp denna kväll. Ett dussintal naturjutare deltog.

Vadarxkursionen den 23 augusti vid Dragsängarna drog sju deltagare och undervecknad tog hand om ledningen. Vardarna lyste nästan helt med sin frånvaro. Enkelbeckasin och grönbena ställde dock

upp. Morgonens höjdpunkt blev istället Leksandsbröds pilgrimsfalkshanne som slog en kaja över Dragsängsåkrarna. Tyvärr fick endast Bror och Britta Wallbom, som hamnade på efterkälken, bevittna detta.

Höstväder

Helgen den 27-28 september var det dags för höstens resa som bar iväg till Angarnsjön och Hjälvstaviken. Inga-Lill var reseledare och de åtta deltagarna fick god plats i en minibuss som **Leksands krukmakeri** lånade ut helt gratis till fågelklubben. Ett stort **Tack** till Håkan Billander. Angarnhöjdpunkter blev steglits, fyra blå kärnhökar, men kanske framför allt den unga pilgrimsfalk som i ca en och en halv timme kunde studeras jagande i sjöns omgivning, stundom på mycket nära håll. Hjälvstaviken bjöd på otaliga säd- och vitkindade gäss, flera blåsgäss, och även sådan raritet som fjällgås. Även ett par havsörnar kunde iakttas på håll. Ett mycket vackert höstväder blev pricken över iet.

Den 11 oktober bar det iväg till Lindängen, Orsa. Det kalla och blåsiga vädret bidrog säkert till att endast fem deltagare hängde med till denna lokal, känd för sina rariteter. Det närmaste vi kom en raritet blev en vitkindad gås. Inga-Lill var återigen ledare, men fick hjälp av den lokala guiden Lars-Göran Hansson.

Återigen vinter

Året avslutades med två bildvisningskvällar. Den 13 december fick vi celebret besök av självaste Naturfotografen Ingemar Lind, som dels visade bilder, dels filmen om fjällens egen näktergal-

Havsörnar över vass. (*Haliaeetus albicilla*) Foto: Björn Eyvind Swahn.

Blåhaken. 37 nöjda åskådare var på plats.

Årets allra sista tillställning var en bild-afton med klubbens egna fotografer. Undervecknad inledde med sitt år genom kameran, Per Lindberg berättade om sina egna tankar kring rovdjursdebatten och om naturvården. Anders Ståhl hakade på med sin berättelse om rovdjursspårningen i Leksand och om den inte alltid så lyckosamma skogsvården. Margareta Wiman avslutade med lite stämningsfulla bilder från Leksands natur. 24 åskådare samlades.

Månadsträffar

De ordinare månadsträffarna vid klubblokalen i Norsbro var oftast välbesökta, men det har visat sig att det krävs annons i Leksandsbladet för att det ska bli någon

större uppslutning. Har fågelklubbens medlemmar dåligt minne?

Månadsträffarna hålls första helgfria torsdagen i varje månad. Kom i håg det. Det är alldeles för dyrt att sätta in annons för varje månadsträff och vi har endast gjort det i samband med andra annonseringar.

Inga Lill och Ghia har fixat utomordentligt gott fika till mötena. Tack skall ni ha.

Ett nytt år har börjat. Vi hoppas på ännu bättre uppslutning till kommande träffar i klubblokalen och ute i markerna. Välkommen!

Förstafynd: Ringand- *Aythya Collaris*

Anders Hans

En av Dalarnas minst utforskade fågellokaler är Siljan. Ändå ligger den oss så nära och lättillgängligt. När man tittar bakåt på listan för besökare så finns bl a: fjälluggla, fjällabb, labb, ägretthäger, alfågel, svärta, svarthalsad dopping.

Limåviken och Olsnåsviken i Siljansnäs ligger ju bredvid varandra men av någon anledning är det Olsnåsviken som är den stora fågelmagneten. Under sträckperioderna är där gott om änder. Om våren rastar det en hel del vadare också.

Onsdagen den 8 maj åkte jag vid 20:00 tiden till Olsnåsviken. Vädret var perfekt, Siljan låg nästan helt stilla. Några enstaka moln syntes på himlen men tack och lov var de inte i vägen för de sista solstrålarna som nått och jämnt nådde över Solleröns bergssilhuetter.

Första anhalten brukar vara vid åbäckens utlopp. Svarta storken hägrade förstås, men nej ingen stork idag. Jag vände tuben ut mot viken. Ca 1 km ut längs den östra stranden simmade de flesta änderna i motljuset. Monterade ihop tuben och hoppade in i Pegutten och åkte tillbaks över ån och in på siljansvägen som löper parallellt med sjön.

Hjärtslag

Jag parkerade och gick ner vid de första sommarstugorna. Ganska mycket vigggar och knipor. Så plötsligt, en viggstora and med toppigare blåaktigt huvud, utan "viggtosen" på huvudet, grå sida med ett lysande vitt "kommatecken" på bröstsidan.

Med fjolårets ringandsbesök i Jan-Matsdammen i minnet började hjärtat att

dunka. På halvdarriga fötter försökte jag gå några meter åt höger för att kunna se fågeln bättre från sidan. Antagligen kom jag för nära änderna för de började simma vidare norrut längs stranden. Alltså, in i bilen igen och iväg till nästa sommarstuga ytterligare några hundra meter norrut.

Jonsson & Jag

Med "Jonsson" under armen smög jag ned mot sjön. Änderna kom enligt planerna simmande emot mig på ca 50 meters avstånd och visst var det en ringand. Utanför den vitaktiga ringen var näbben svart och innanför var den stålgrå. Den smala vita markeringen runt näbbroten fanns där också. Ögat lyste klart gult utom pupillen som var svart. "Jonssons" karaktärer stämde in en efter en. Anden simmade makligt tillsammans med några knip- och viggpar. Vid ett tillfälle jagade ringanden en viggshanne några meter. Annars var den väldigt lugnt i flocken.

Fram med telefonen. Ingen kontakt, typiskt. Så efter ca 15 minuters skådande åkte jag mot Siljansnäs på jakt efter tele-

fonkontakt. På en dålig linje fick jag tag på Thomas Henriksson och Anders Ståhl vilka hann se ringanden bägge två innan det blev för mörkt. Ca 2 timmar kunde anden beskådas till våran oförställda glädje.

Godkänt

Ringanden eftersöktes från och till hela dagen därpå. Tyvärr med negativt resultat. Flera av viggarna och kniporna var

borta även de, så troligen sträckte de iväg under natten. Det blåste upp kraftigt under natten vilket kanske bidrog till att de drog vidare.

Ringanden i Olsnäs godkändes och blev således fynd nummer två för Dalarna och på Sverigelistan finns det numera 19 godkända fynd. Att det blev en ny art för Leksand behöver Jag väl knappast påpeka?

Lokaler uthyres!

Vad kan vara bättre än att ha sitt möte eller sin bildvisning nere i fågelklubbens fina lokaler vid **Norsbro**?

Med naturen runt ena hörnet och centrum runt det andra är läget ypperligt för dessa ändamål.

Eller varför inte en trevlig övernattnings vid den vackra sjön **Gryssen**? Leksands fågelklubb har tillsammans med Dalarnas Ornitologiska förening inköpt en skogskoja uppdelad i två rum där det är plats för fyra personer i varje rum. Allt detta i pärlugglans- och vargens revir.

Som Ni ser, är hyran av dessa lokaler dessutom mycket låga.

Klubblokalen vid Norsbro:

Helghyra (lör -sön) 300 kr.

Heldagshyra (+6 tim) 200 kr.

Halvdagshyra (-6 tim) 100 kr.

Bokning:

Staffan Müller
0247- 80 229 (dagtid)

Gryssenstugan:

Veckohyra: 200 kr/pers.

Övernattnings: 50 kr/pers.

Bokning:

Sven Lyrsell
0247- 109 03

Limsjön- ett beundransvärt projekt

Limsjön är ett fantastiskt exempel på en lyckad naturvårdssatsning. En sjö av mycket högt naturvärde har räddats på ett framgångsrikt sätt. Ordet succé känns befogat, trots svårigheterna som dammen medfört för gäddornas vandring på våren.

Tyvärr, är det just detta som alltför ofta lyfts fram i medierna och då med bristande syn på helheten. Dammen är den viktigaste delen i projektet. Utan den skulle gäddorna enbart ha ån att leka i innan vårfloeden kommer. På sommaren skulle situationen vara liknande. Å istället för sjö.

Det är inte svårt att förstå vart Limsjön skulle vara på väg om inte igenväxningen hade stoppats. Om några årtionden hade det inte funnits någon sjö att tala om överhuvudtaget. Detta glöms alltför

ofta bort i skrivierna.

Unik fågelsjö

Limsjön är en unik fågelsjö i Leksand. Det är kommunens enda sjö som hyser häckande brunand, vigg, skedand, grågås, vattenrall, vissa år snatterand, från och med i år också dvärgmås. Flera andra arter förväntas börja häcka vilket är som helst. Brun kärnhök översomrar ju i sjön årligen. Gråhakedopping och rörhöna har börjat översomra i sjön. Sångsvanar gör det sedan ett antal år tillbaka.

Limsjön berikas på nya arter för varje år som går. Igenväxning av sjön skulle ha inneburit ett tungt slag mot mångfalden i Leksand.

Gäddan är självfallet lika mycket en del av mångfalden som skratmåsen, älgen, huggormen eller björnen.

Vi inom Leksands fågelklubb försöker alltid se till helheten i naturen och skulle aldrig stödja ett projekt som hotar en art, vare det rör sig om fågel eller fisk. Gäddan är dock, ingalunda en hotad art, utan förekommer till skillnad från ovannämnda fåglar, i praktiskt taget vartenda vattendrag i såväl kommunen som länet.

Mångfalden

Även om Limsjön, enligt vår uppfattning har större betydelse som fågelsjö än gäddsjö, stöder fågelklubben ingalunda någon idé om att utestänga gäddan. Någon sådan plan har aldrig varit aktuell. Gäddan är, som sagt var, en del av den

biologiska mångfalden, precis som omgivningens kråkor som plundrar Limsjöns fågelbon.

Miljökontoret, med Staffan Müller i spetsen och alla som bidragit till restaureringen skall ha all beröm och uppmuntran för att ha orkat driva projektet, trots stundom illasinnade påhopp som saknat konstruktiv substans. Naturen är den största rikedom vi har. Den går inte att värdera i pengar. Tyvärr så väger den alltför lätt när ekonomisk vinning står på spel. De som trots detta, lyckas bedriva framgångsrik naturvård på en hög nivå, är hjältar i naturens ögon.

**Leksands fågelklubbs styrelse:
Anders Hans, Göte Bergkvist,
Bogdan Persson, Conny Land och
Ghia Bohlin.**

Vy över södra Limsjön

Foto: Bogdan Persson.

Dragsängarna, ett lyckat restaureringsprojekt

Staffan Müller

Redan 1978 försökte fågelklubben ge sig i kast med att förbättra starrmaden utanför vallen som löper längs Insjöns strand vid Dragsängarna.

Då, för nästan 20 år sedan utrustade sig styrelsemedlemmarna med lie och räfsa och gav sig i kast med det helt meningslösa jobbet att hacka i de meterhöga starrtuvorna.

Då liksom nu var problemet att starren vuxit sig så hög att fågellivet inte hade några bra stränder att landa på.

Förbuskningen hade satt igång och här och var var alarna flera meter höga.

Igenväxningen gynnade vissa arter, t.ex grönsiska. men, för det mycket intressanta flyttfågelsträcket under hösten, innebar förbuskningen att Dragsängarna upphörde att fungera som rastlokal.

Gunnar Lind har följt fågellivet på strandvallen under flera decennier. Här har nästan alla i Sverige förekommande vadare-arter visat sig genom åren: Strandskata, tofsvipa, större strandpipare, mindre strandpipare, roskarl, kustpipare, ljungpipare, spovsnäppa, kärnsnäppa, kustsnäppa, sandlöpare, småsnäppa, mosnäppa, morkulla, enkelbeckasin, dvärgbeckasin, storspov, småspov, drillsnäppa, skogssnäppa, grönbena, glutt-snäppa, rödbena, svartsnäppa, brushane.

25 olika slags vadare!

Dags för restaurering

Under senare år har vadareförekomsten varit mycket sparsam. Endast vid tillfällen då älven varit extremt låg, så att

sandbankarna utanför starrmaden varit tillgängliga för de sträckande vadarna, har det varit ett vadaresträck som är nämnvärt.

Därför har Miljökontoret i samråd med den förening som förvaltar vallen och dräneringen av Dragsängarna, genomfört en restaurering av stranden på utsidan av vallen.

Under hösten 1996 fick en maskin fräsa upp starrmaden på ett djup av ca 20 cm. Alla tuvorna frästes bort och dybotten blottades för första gången på nästan 70 år.

Kossor

För att bevara effekten av fräsningen har en bonde i Västannor låtit ett 10-tal kossor beta på vallen och strandängarna.

Effekten av maskinarbetet och efterbetet har varit mycket lyckad.

Djuren har trampat i dyn och samtidigt betat av alla uppskjutande skott av starren. Efter en betessäsong har starren nästan helt försvunnit och ersatts av lågväxande och välsmakande svingel. Detta är en grässort som finns i våra gräsmattor. Det är precis den effekt Miljökontoret

Bogdan spanar från vallen

Foto: Anders Hans.

eftersträvat; en välbetad och genomtrampad strandäng som består av låg vegetation med inslag av öppen jord.

Samtidigt varierar vattennivån på strandängen så att den tidvis är helt torrlagd och under andra perioder är översvämmad.

Detta är en vadarstrand eller hävdad strandäng när den är som bäst ur fågel-synpunkt.

Mats Knutsson har under 1997 följt fågellivet på strandängen. Tyvärr blev 1997 inte något höjdarår sett ur de arktiska vadarnas höststräcks-perspektiv. Det var högtryck under hela flytt-

säsongen(juli-augusti) och fågelflockarna passerade våra trakter utan bli tvingade till mellanlandning av något oväder.

Därför blev årets vadarobservationer vid Dragsängarna ganska få, trots att nu förutsättningarna blivit så goda efter restaureringen. 12 olika vadarearter har Mats dock observerat under året.

Gömsle

Miljökontorets ALU-arbetare har också snickrat till ett litet gömsle som finns på vallen precis där strandängen viker av i vinkel söderut. Där kan man sätta sig och spana vadare under sensommaren.

Lättaste sättet att nå gömslet är att promenera längs vallen, eller ännu hellre längs körvägen som ligger innanför vallen runt hela Dragsängarna.

Småfåglarna

Småfågellivet på Dragsängarna är kanske kommunens främsta. Bästa observationsplatserna för detta är också från körvägen.

En spång över kanalen ut mot vallen leder sedan rakt upp till gömslet som alltså kan nås utan att man skrämmer upp fågellivet på strandängen.

Eftersom körvägen är lagd direkt på sedimenten och leran, bör fågelskådaren lämna bilen vid infarten till Dragsängarna.

Se upp för den obehagade järnvägsövergången vid riksvägen!

Passera åkrarna ner mot ängarna och parkera vid stora anslagstavlan.

Sen följer en spännande promenad till gömslet! Passera åkrarna ner mot ängarna och parkera vid stora anslagstavlan.

Sen följer en spännande promenad till gömslet!

Grönbena (*Tringa glareola*)

Foto: Tero Niemi

Fågelexkursion runt Insjön

Emma Hjalmarsson

Lördagen den 12 april var jag ute med Leksands fågelklubb. Vi skulle ut och titta på vårfåglar. Jag blev hämtad 05.45 och vi samlades på Clas Ohlsons parkering. Det var en kylig vårmorgon. Vinden blåste kallt mot våra ansikten när vi gick ur bilarna vid Insjöns badplats.

Trots kylan såg vi en hel del fåglar. En storskrake kom flygande över vattnet där en kanadagås låg.

Med kikare kunde vi se en trana på andra sidan. En tofsvipa såg vi också. Något senare såg vi också knipa, knölsvan och sångsvan.

Ingalill Paulsen- Andersson såg en sädesärta. Kråka, kaja och skata dök också upp. Vid Bilarna hörde vi grön-finken.

Vi drog oss vidare till skogen. När vi klev ur bilen hördes ett konstigt ljud. Vi fick aldrig veta vad det var. I alla fall såg vi en entita.

När vi gick tillbaks till bilarna kom en gulsparv flygande över vägen. Vi såg ring- och skogsduva. Ingalill hörde en större hackspett.

Bäverbo

Vi åkte vidare till Rönnäs badplats. Där såg vi sävsparv och storspov.

När vi gick mot bilarna upptäckte Mikael Ohlsson ett ställe där bävern hållit igång. Det låg pinnar runt omkring.

Vi tror det var ett bäverbo vi såg, men vi är inte så säkra. Det kan ha varit en fördämning som bävern gjort.

Vi skulle åka till båthusen i Rönnäs och på vägen dit såg vi bofinkar i flock. Karin Ohlsson såg en domherre och Bogdan Persson såg en nötväcka krypa in i ett litet björkhål. Han var ledare för gruppen.

Vi tände eld och värmdde oss medan vi fikade. Mitt under fikandet fick vi syn på en sparvhök. Den flög en halv meter från Ingalills ben.

Vi såg också många andra fåglar som snösparv, gräsand, stjärtand, bläsand, kricka, skrattnås och grågås. Margareta Wiman såg en ormråk. Sedan åkte vi alla hem till sig.

Det var verkligen en härlig fågel-exkursion.

*Du kommer väl i håg våra
månadsträffar i klubblokalen
första helgfria torsdagen varje
månad!*

Ringmärkningen vid Limsjön 1997

Staffan Müller

Så är det dags att summera ännu en ringmärkningssäsong vid Limsjön. Sommaren var ju extremt varm och torr och man kan tycka att ringmärkningsnäten skulle bli fyllda av feta, fina ungfåglar.

Nu fungerar inte naturen alltid som vi tänkt att den skall göra. Det finns ytterligare några faktorer utöver ett vackert väder, som måste uppfyllas för att fåglarna reproduktion skall bli optimal.

Sannolikt har också det ständiga högetrycket bidragit till att fåglarna har passerat Limsjön utan att behöva mellanlanda.

Ingalill Paulsen-Andersson är bas för ringmärkningen. Till sin hjälp har hon Gunnar Lind, Staffan Müller, Per Lindberg och Staffan Lind. Bogdan Persson har som vanligt assisterat under merparten av ringmärkningarna. Maria och Ulf har också vid ett flertal tillfällen ställt upp med ett gäng elever från högskolans i Rättvik.

Ringmärkningen startade den 4 juli och avslutades den 12 oktober. Antalet ringmärkningstillfällen uppgår 1997 till 25 dagar. Oftast har näten varit uppsatta i gryningen och några timmar framåt, men i år har Ingalill också, med framgång, provat med några eftermiddagsmärkningar.

Höksångaren åter

90-talets stora ringmärkningssensation vid Limsjön är höksångaren. Den flög in i näten under flera år utan att tidigare någon gång varit observerad i Leksands-

trakten. Under de två senaste åren har den inte fångats vid Limsjön, däremot på Lindängen i Orsa.

I år fick vi åter en höksångare i näten. Det är mycket intressant. När kan vi konstatera Dalarnas första häckning?

Sävspurv vanligast

Även törnsångaren har uppträtt mer än vanligt i år. Hela 9 stycken har ringmärkts under året. För övrigt har kanske 1997 års ringmärkning inte bjudit på några uppseendeväckande fångster, fast visst är det spännande att fånga härmsångare, rödstjärt och blåhake.

Sävspurven blev årets "vanligaste" art under ringmärkningen. Lövsångaren ringmärktes i 699 exemplar 1994. I år fångades blott 37 stycken!

Sammanlagt har 579 fåglar ringmärkts 1997. Dessa är fördelade på 34 olika arter.

Här nedan följer årets rapport från ringmärkningen vid Limsjön. Tack till alla goda medhjälpare och välkomna åter i juli 1998!

Ung höksångare (*Sylvia nisoria*)

Foto: Bogdan Persson

Art	91	92	93	94	95	96	97
Sparvhök	-	-	1	-	-	-	-
Ladusvala	1	-	-	-	-	1	2
Trädpiplärka	-	-	-	3	-	2	-
Ängspiplärka	-	1	-	-	-	2	-
Gulärta	-	3	4	1	-	4	16
Sädesärta	-	2	8	18	1	1	33
Gärdsmyg	1	1	2	3	5	1	2
Järnsparv	3	8	10	7	2	4	4
Rödhake	30	45	81	45	25	7	24
Blåhake	12	43	15	13	18	39	13
Svart rödstjärt	-	1	-	-	-	-	-
Rödstjärt	-	1	2	3	3	1	1
Buskskvätta	-	2	1	3	1	9	13
Koltrast	-	2	1	-	-	-	-
Björktrast	-	5	5	2	5	1	2
Taltrast	-	1	3	1	1	1	-
Rödvingetrast	-	8	26	12	8	6	4
Gräshoppsångare	-	-	3	-	-	-	-
Sävsångare	4	82	57	69	19	54	78
Rörsångare	19	138	116	126	42	46	49

Art	91	92	93	94	95	96	97
Härmsångare	-	1	-	-	-	1	1
Höksångare	-	-	1	1	-	-	1
Ärtsångare	1	5	6	10	8	5	2
Törnsångare	2	1	-	5	1	3	9
Trädgårdssångare	1	35	7	35	37	9	16
Svarthätta	2	22	24	22	16	13	15
Grönsångare	-	-	-	1	-	-	-
Gransångare	4	-	2	8	15	3	5
Lövsångare	16	64	85	699	122	188	37
Kungsfågel	-	-	4	-	2	-	-
Grå flugsnappare	-	-	1	1	2	-	-
Svartvit flugsnappare	-	1	10	1	7	2	2
Stjärtmes	-	-	13	-	-	-	-
Entita	1	2	7	8	1	5	2
Talltita	-	-	6	-	-	-	-
Blåmes	36	40	36	64	16	78	31
Talgoxe	12	8	16	17	10	18	36
Nötväcka	1	-	1	2	2	-	2
Trädkrypare	-	-	1	-	-	1	-
Törnskata	-	-	-	1	2	5	2
Varfågel	-	-	-	-	-	1	-
Stare	-	2	-	-	-	-	1
Bofink	-	3	49	6	18	6	7
Bergfink	-	1	68	13	23	1	-
Grönfink	-	1	7	16	-	5	-
Grönsiska	1	20	9	355	1	3	12
Gråsiska	-	-	-	13	-	-	-
Rosenfink	-	10	1	13	1	-	4
Domherre	6	-	3	31	5	7	13
Gulsparv	-	-	9	6	1	1	11
Videsparv	-	-	1	-	1	-	-
Sävspurv	29	57	79	70	135	113	129
<i>Antal märkdagar</i>	<i>15</i>	<i>35</i>	<i>47</i>	<i>43</i>	<i>?</i>	<i>?</i>	<i>25</i>
Totalt 52 arter	184	627	782	1704	556	649	579

Domherre (Pyrrhula pyrrhula)

Foto: Sören Stenberg.

Ringmärkning i Ängansdalen

Ingalill Paulsen- Andersson

Jag ingår i ett projekt som skall pågå runt om i hela Sverige. Första året, 1996 var det åtta olika platser. 1997 har det utökats till 17 platser.

Projektet har inte fått något svenskt namn än, så vi får använda det brittiska namnet C.E.S (Constant Effort Site).

Det är ett system med fasta märkplatser under häckningstid.

Jag har valt en älvravin som har 8-9 förgreningar från huvudravinen. Där huvudravinen är som bredast håller jag till.

Det rinner en å, Sifferboån, igenom hela

dalen, vilket gör den extra artrik på både växter, fåglar och djur.

Ängansdalen är också en lisa för själen

Passiv märkning

Vegetationen av träd och buskar är ganska hög så fångsten av fåglar blir inte så stor som på en sträcklokal eller vassjö.

Jag använder fem nät, och dom skall vara uppsatta på samma plats alla år pro-

jektet pågår.

Märkningen skall också vara passiv, så vi får inte använda bandspelare eller skrämman i fåglarna i näten.

Data som skall tas är art, kön, fetthalt, ålder, kroppsuggning, vinglängd, vikt, parasiter och morfologiska avvikelser.

Ringmärkningen startar vid solens uppgång och håller på i sex timmar. Antalet märkningstillfällen skall vara 12, fördelade på maj, juni, juli och augusti.

Afrika

Syftet med projektet är att kontrollera populationsstorleken, häckningsframgången, överlevnaden, yttre parasiter och andra skador, könsfördelningen samt kroppsfderruggningen.

Detta för att man om några år skall kunna se förändringarna som sker.

Jag har till min hjälp åtta assistenter som verkligen ställer upp i vått och torrt.

Jag har under 1996 fångat 90 st fåglar fördelat på 18 arter. 1997 var antalet fåglar 102 och antalet arter 21. Av 1996 års märkta fåglar hade jag sju återfynd 1997. Av dem var det en svartvit flugsnapparhanne som jag märkte -96 som 2 åring.

Det är rätt så fantastiskt att tänka på att denna lilla fågel har varit till Afrika 2 gånger och sedan hittat tillbaka till denna lilla dal, Ängansdalen.

Omstart

Om vädret tillåter, startar jag igen den 6 maj. Om någon är intresserad är Ni välkommen ner och titta.

Finns det någon som är intresserad att hjälpa till som ringmärkarassistent, hör av Er till mig.

Här nedan följer en lista på de fåglar som ringmärkts:

Art	96	97
Lövsångare	15	9
Rödihake	16	24
Gärdsmyg	2	3
Bofink	4	8
Grönfink	-	1
Koltrast	5	6
Rödvingetrast	7	6
Grå flugsn.	1	1
Grönsiska	-	3
Svarthätta	3	3
Trädgårdss.	2	7
Talgoxe	8	5
Gulspurv	-	3
Entita	1	2
Blåmes	8	3
Järnsparv	2	4
Taltrast	6	6
Svartvit flugsn.	3	4
Björktrast	2	1
Nötväcka	1	2
Domherre	4	1
Totalt	90	102

Böcker

Fågelklubben vill på detta sätt tacka alla Er som skänkt tidskrifter och böcker till klubblokalen. Aldrig kunde vi tro att vi skulle få så många fina gåvor!

Tack till Er alla!

Vårprogrammet 1998

21 januari Bildvisning
Gagnefs fotoklubb visar bildspel i klubblokalen kl 19:00.

07:00 från klubblokalen och passerar Touring butiken i Djurmo kl. 07:30.
Ledare: Ingalill Paulsen Andersson (0241- 512 82).

11 februari Årsmöte
Se separat annons i dett nr.

3 april Uggleafon

1, 8, 15 mars Vinterkurs
Fortsättningskurs i vinterfåglar. Vi samlas vid klubblokalen kl 09:00.
Ledare: Conny Land (0247-225 45).

Bilder och läten i klubbstugan. Vid tjänlig väderlek åker vi ut i skogen och lyssnar efteråt. Samling kl 20:00.
Ledare: Henry Pollack (0247- 409 64).

21 mars Exkursion
Vi beger oss till Frostbrunnsdalen i Stora Tuna, där vi kan få träffa strömstaren och stjärtmesarna. Vi utgår kl

25 april Exkursion

Vi åker Insjön runt och spanar in vårens nyanlända sjöfåglar. Samling vid klubblokalen kl. 06:00. Ledare: Bogdan Persson (0247-154 76).

Stjärtmesar (*Aegithalos caudatus*)

Foto: Bengt Lundberg/N

30 april - 3 maj Fågelresa

Leksands fågelklubb reser till Danmark. Se separat annons i detta nr.

9 maj Exkursion

Vårfågelexkursion vid Limsjön. Samling vid klubblokalen kl 06:00

Ledare: Conny Land (0247-225 45).

14 juni Exkursion

Nattsångarlyssning vid Limsjön. Vi startar vid klubblokalen kl. 22:00.

Ledare: Staffan Müller (0247- 611 06).

21 juni Exkursion

Vandring vid Kollsjön med korvgrillning. Medtag korv. Samling vid klubblokalen kl. 19:00.

Ledare: Sören Stenberg (0247- 349 93).

Månadsträffar

Allmänna medlemsträffar arrangeras i klubblokalen första helgfria torsdagen i

varje månad.

Samling till alla angivna programpunkter sker vid klubblokalen, om inte annat anges.

Då vi håller till i klubblokalen finns det också fika att köpa för 20 kr.

Fågelklubbens program sker i samarbete med Studieförbundet.

Studie
främjandet

Varmt välkommen önskar Programkommittén!

Kallelse till årsmötet

Ärenden enligt stadgarna. Årsberättelse i bild.

Samling i klubblokalen vid Norsbro onsdagen den 11 februari kl 19:00.

Fotofrågesport efter årsmötet.

Fikat kostar 20 kr.

Grå flugsnappare (*Muscicapa striata*)

Foto: Lennart Mathiasson/N.

Följ med till Skagen!

Staffan Müller

Leksands fågelklubb åker till Nord-jylland.

Resans mål är samhället Fjerritslev mellan Limfjorden och Vesterhavet.

Här finns Vejlerne ett 100-årigt invallningsföretag som skapat fantastiska våtmarker för bl.a änder, gäss, vadare och storkar!

Här finns också det unika **dynlandskap** som är under ständig omvandling.

Skagen, som ligger 10 mil norr om Fjerritslev är en världsberömd konstnärsby där ljuset och havet spelar en alldeles speciell roll.

Så här ser det preliminära programmet ut:

7 maj. Avresa kl. 08.00 från torget i Leksand. Till Fjerritslev(via Göteborg/Fredrikshamn) ca kl.22.00.

8 maj. Fågelskådning i Vejlerne. Besök på **Naturum** och fältstationen i Lyng. Rundvandring på egen hand i pittoreska Fjerritslev.

9 maj. Morgonpromenad i lövskogsravinen **Fosdal**. Efter frukost, avresa mot Skagen. En dag fylld med sanddynor och konstverk. Åter kväll.

10 maj. Morgontur till Vejlerne. Efter frukost avfärd för busstur runt Limfjorden. Vi äter lunch och flanerar i Aalborg, besöker fågelmarkerna runt och vikingagravar(Lindholm Höje). Åter eftermiddag. Kvällstur med buss till **Vesterhavet**; havsfågel och solnedgång från **Bulbjerg**.

11 maj. Hemresedag. Åter Leksand ca kl. 20.00.

Priser:

Buss och färja 600 kr/pers

Logi: 500 kr/pers(4 dygn på vandrarhem)

Mat: Var och en svarar för mat-hållning(vandrarhemmet serverar om så önskas).

Minst 40 personer måste anmäla sig till denna spännande resa för att den skall gå att genomföra.

Max deltagarantal är 50 pers.

Anmälan görs till:

Staffan Müller

Sunnanäng 35,

793 90 LEKSAND

Tel: 0247/ 611 06, 80229(dag)

Principen "Först till kvarn..." gäller. Sista anmälningsdag är 20 mars 1997.

Reseledare: Staffan Müller

Väl mött vid Skagen!

Leksands fågelklubb

Styrelsen

Ordförande
Anders Hans

Kassör
Göte Bergkvist

Ledamot
Bogdan Persson

Ledamot
Conny Land

Ledamot
Ghia Bohlin

Projektansvariga

Projekt Pilgrimsfalk
Lasse Nilsson 0247- 333 92

Projekt Berguv
Henry Pollack 0247- 409 64

Projekt Lom
Conny Land 0247- 225 45

Projekt Slaguggla/Tornfalk
Gunnar Lind 0247- 348 66

Backsvaleinventering
Bogdan Persson 0247- 154 76

Ringmärkning Limsjön
Inga-Lill P. Andersson 0241- 512 82

Örnutfodring
Bogdan Persson 0247- 154 76

Öinventering, Siljan
Thomas Henriksson 0247- 227 57

Rapportmottagare
Conny Land
Gassarvet
793 70 SILJANSNÄS
0247- 225 45

Dalarnas Ornitologiska Förening

Medlemsskap kostar 90 kr/år och då ingår "Fåglar i Dalarna" som utkommer 4 ggr/år.

Avgiften sätts in på pg: 85 46 63-2, c/o Yngwe Elwing, Orsagatan 9, 784 65 Borlänge.

Kontaktman för DOF:

Leif Berglund 023- 222 18.